

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631 i 1321) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. W celu realizacji uprawnień wynikających z podległości Służby Więziennej, Minister Sprawiedliwości może przeprowadzać kontrole organów Służby Więziennej i jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, o których mowa w art. 7 i art. 8 ust. 1.”;

2) w art. 2 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej;”;

3) w art. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Rektor-Komendant uczelni Służby Więziennej, zwany dalej „Rektorem”, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.”;

4) w art. 8:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) uczelnia Służby Więziennej, zwana dalej „uczelnią”;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020”.

„1a. Uczelnia jest uczelnią służb państwowych działającą na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.²⁾) posiadającą osobowość prawną.

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 4, z wyjątkiem uczelni i Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, mogą być prowadzone w formie instytucji gospodarki budżetowej, o której mowa w art. 9 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.³⁾).”;

5) w art. 9 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w uczelni:

- a) programy studiów,
- b) liczbę studentów i liczbę miejsc zakwaterowania,
- c) harmonogramy szkoleń i doskonalenia zawodowego;”;

6) w art. 11 w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) ustalanie liczby etatów i stanowisk w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, liczby etatów w uczelni i w okręgowych inspektoratach Służby Więziennej oraz łącznej liczby etatów w podległych jednostkach organizacyjnych;”;

7) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Uczelnią kieruje Rektor.

2. Do zakresu działania Rektora należy w szczególności:

- 1) zapewnienie właściwych warunków realizacji studiów, szkolenia oraz doskonalenia zawodowego;
- 2) koordynacja, nadzór i odpowiedzialność za prowadzone w uczelni studia, szkolenia oraz doskonalenie zawodowe;
- 3) zapewnienie bezpieczeństwa i porządku w uczelni;
- 4) realizacja zadań z zakresu spraw ochronnych i przygotowań obronnych;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859 i 1321.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 191, 659, 933, 935 i 1089.

- 5) zapewnienie odpowiedniego do potrzeb doboru i wykorzystania kadry, stałego podnoszenia jej kwalifikacji, właściwego wykonywania obowiązków i dyscypliny;
- 6) ustalanie liczby stanowisk w uczelni;
- 7) realizacja zadań wynikających z innych ustaw.

3. W ramach realizacji zadań Rektor może wydawać zarządzenia, instrukcje lub wytyczne.

4. Rektor określi, w drodze zarządzenia, sposób ochrony uczelni.”;

- 8) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych: Dyrektor Generalny, dyrektorzy okręgowi, Rektor, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, dyrektorzy zakładów karnych i aresztów śledczych, komendanci ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej są przełożonymi funkcjonariuszy i pracowników tych jednostek.

2. Rektor, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanci ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej są przełożonymi funkcjonariuszy i pracowników kształconych lub szkolonych w tych jednostkach.”;

- 9) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Wstąpienie do służby w Służbie Więziennej jest dobrowolne i następuje po pozytywnym zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego. Postępowanie kwalifikacyjne ma na celu ustalenie, czy kandydat spełnia warunki przyjęcia do służby w Służbie Więziennej oraz określenie jego kwalifikacji, kompetencji i przydatności do pełnienia tej służby.

2. Nabór do służby w Służbie Więziennej jest otwarty i konkurencyjny.

3. Dyrektor Generalny, co najmniej raz w roku, ustala planowane terminy przyjęć do służby w Służbie Więziennej oraz określa minimalną liczbę osób planowanych do przyjęcia w określonym roku kalendarzowym. Informacje, w formie ogłoszenia, udostępnia na stronie internetowej Służby Więziennej i w Biuletynie Informacji Publicznej Centralnego Zarządu Służby Więziennej.”;

- 10) po art. 39 dodaje się art. 39a–39g w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Postępowanie kwalifikacyjne kandydata do służby w Służbie Więziennej zarządza i prowadzi:

- 1) Dyrektor Generalny – w stosunku do kandydatów do służby:

- a) w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej,
 - b) w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej lub ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej,
 - c) ubiegających się o przyjęcie do służby w Służbie Więziennej przed upływem 3 lat od dnia zwolnienia z tej służby, jeżeli podczas jej pełnienia uzyskali kwalifikacje zawodowe w ramach form kształcenia wymienionych w art. 43o;
- 2) dyrektor okręgowy – w stosunku do kandydatów do służby w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej oraz w jednostkach organizacyjnych funkcjonujących na terytorialnym zasięgu jego działania;
 - 3) Rektor – w stosunku do kandydatów do służby w uczelni.

2. Dyrektor Generalny może:

- 1) zarządzić przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego przez Centralny Zarząd Służby Więziennej w stosunku do kandydatów do wszystkich jednostek organizacyjnych;
- 2) zarządzić przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego przez wyznaczonego dyrektora okręgowego dla kandydatów do jednostek podległych innym dyrektorom okręgowym.

3. Podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, mając na uwadze terminy wskazane w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 39 ust. 3, zarządza postępowanie kwalifikacyjne i udostępnia odpowiednio na stronie internetowej Służby Więziennej i w Biuletynie Informacji Publicznej Centralnego Zarządu Służby Więziennej, okręgowego inspektoratu Służby Więziennej, uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, a także w zakładach karnych i aresztach śledczych oraz w siedzibie tych jednostek i w wojewódzkich oraz powiatowych urzędach pracy – ogłoszenie o przyjmowaniu do służby w jednostkach organizacyjnych objętych postępowaniem kwalifikacyjnym.

4. Postępowanie kwalifikacyjne poprzedza:

- 1) powołanie komisji kwalifikacyjnej przez podmiot właściwy w sprawie postępowania kwalifikacyjnego;
- 2) zebranie informacji o istniejących wakatach w Służbie Więziennej;

- 3) podział wakatów pod kątem potrzeb służby i pionów służby oraz określenie liczby wakatów w poszczególnych jednostkach organizacyjnych z podziałem na piony służby i stanowiska służbowe;
- 4) określenie preferencji z tytułu posiadanego wykształcenia lub posiadanych umiejętności z uwzględnieniem pionów służby;
- 5) opublikowanie ogłoszenia i zarządzenie postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 3.

Art. 39b. 1. W celu wszczęcia postępowania kwalifikacyjnego, kandydat składa następujące dokumenty:

- 1) pisemne podanie o przyjęcie do służby;
- 2) wypełnioną ankietę personalną;
- 3) świadectwa pracy lub służby;
- 4) dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie, kwalifikacje zawodowe i specjalistyczne;
- 5) wypełnioną ankietę bezpieczeństwa osobowego lub odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa osobowego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, jeżeli stanowisko, o które ubiega się kandydat, jest związane z dostępem do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej;
- 6) zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania ćwiczeń fizycznych;
- 7) odpis skrócony aktu urodzenia;
- 8) inne, jeżeli obowiązek ich przedłożenia wynika z odrębnych przepisów.

2. Postępowanie kwalifikacyjne składa się z:

- 1) etapu wstępnego obejmującego:
 - a) ocenę złożonych dokumentów i wstępną kwalifikację kandydatów z podziałem na pion służby i stanowisko służbowe,
 - b) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej lub testu wiedzy,
 - c) uzyskanie informacji o kandydacie z Krajowego Rejestru Karnego,
 - d) przeprowadzenie testu sprawności fizycznej kandydata, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 110 ust. 2,
 - e) sporządzenie arkusza oceny kandydata,
 - f) wyłonienie kandydatów dopuszczonych do kolejnych etapów postępowania kwalifikacyjnego;

2) etapu sprawdzającego obejmującego:

- a) przeprowadzenie postępowania sprawdzającego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, jeżeli kandydat ubiega się o stanowisko, które jest związane z dostępem do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej i nie posiada odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa,
- b) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Służbie Więziennej, przez komisje lekarskie, o których mowa w art. 110 ust. 1;

3) etapu końcowego obejmującego utworzenie rankingu kandydatów przez podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

Art. 39c. 1. Podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego odmawia poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu, albo odstępuje od jego prowadzenia w przypadku:

- 1) zatajenia informacji lub podania nieprawdziwych informacji w ankiecie personalnej;
- 2) niespełnienia wymagań określonych w art. 38;
- 3) niezłożenia wymaganych dokumentów w wyznaczonym terminie;
- 4) niepoddania się przez kandydata czynnościom lub badaniom przewidzianym w postępowaniu kwalifikacyjnym;
- 5) negatywnego wyniku choćby jednego z etapów postępowania kwalifikacyjnego.

Art. 39d. 1. Ranking kandydatów, o którym mowa w art. 39b ust. 2 pkt 3, zawiera imiona i nazwiska kandydatów, którzy uczestniczyli w postępowaniu kwalifikacyjnym z podaniem oceny kandydata uzyskanej w postępowaniu kwalifikacyjnym i liczby porządkowej wskazującej jego miejsce w rankingu. Ranking kandydatów komisja ogłasza na stronie internetowej podmiotu przeprowadzającego postępowanie kwalifikacyjne w sposób zapewniający anonimizację danych kandydatów.

2. Ocena kandydata z obu etapów postępowania kwalifikacyjnego stanowi sumę punktów uzyskanych:

- 1) z testu sprawności fizycznej;
- 2) z arkusza oceny kandydata sporządzonego na podstawie rozmowy (rozmów) kwalifikacyjnej lub testu wiedzy;
- 3) z oceny kwalifikacji kandydata potwierdzonych przez złożone przez niego dokumenty;

- 4) w związku z ukończeniem szkoły średniej, średniej branżowej lub wyższej o profilu mundurowym.

3. Jeżeli dwóch lub więcej kandydatów uzyska taką samą liczbę punktów, wszystkich tych kandydatów umieszcza się na jednym miejscu w rankingu.

Art. 39e. 1. Kandydatom przysługuje wybór jednostki organizacyjnej, w której istnieje wakat na stanowisku zgodnym z kwalifikacjami kandydata i potrzebami służby, według kolejności miejsca zajmowanego w rankingu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Dyrektor Generalny albo inny podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego za zgodą Dyrektora Generalnego może wyznaczyć kandydatowi, za jego zgodą, miejsce pełnienia służby w przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami kandydata i potrzebami służby, z wyłączeniem kolejności miejsca zajmowanego w rankingu.

Art. 39f. Dyrektor Generalny może wyrazić zgodę na przyjęcie do służby w pierwszej kolejności pracownika zatrudnionego co najmniej 2 lata w Służbie Więziennej, jeżeli w okresie zatrudnienia wykazał się odpowiednimi kwalifikacjami i kompetencjami szczególnie przydatnymi w Służbie Więziennej; przepisu art. 39b ust. 2 pkt 1 lit. a, b, e oraz pkt 3 nie stosuje się.

Art. 39g. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy powoływania oraz skład komisji kwalifikacyjnej, a także sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego;
- 2) wzór ankiety personalnej oraz wzór arkusza oceny kandydata do służby w Służbie Więziennej;
- 3) sposób i tryb zbierania informacji o istniejących wakatach;
- 4) zakres informacji udzielanej w ogłoszeniu o przyjmowaniu do służby w jednostkach organizacyjnych objętych postępowaniem;
- 5) sposób dokonywania oceny kwalifikacji kandydata do służby w Służbie Więziennej na podstawie złożonych przez niego dokumentów oraz sposób wyrażania w wartościach liczbowych preferencji z tytułu posiadanego wykształcenia lub posiadanych umiejętności;
- 6) sposób i tryb postępowania komisji kwalifikacyjnej w zakresie czasowego wstrzymania możliwości przyjmowania dokumentów od kandydatów do służby w Służbie Więziennej;

- 7) zakres i sposób przeprowadzania rozmowy kwalifikacyjnej oraz testu wiedzy oraz sposób wyrażania wartościach liczbowych uzyskanych wyników przez kandydata do służby w Służbie Więziennej;
- 8) sposób wyrażania w wartościach liczbowych uzyskanych wyników w teście sprawności fizycznej przez kandydata do służby w Służbie Więziennej;
- 9) sposób i tryb przeprowadzania etapu sprawdzającego;
- 10) sposób określenia list i informacji zawartych w rankingu kandydatów do służby w Służbie Więziennej na stanowiska służbowe z uwzględnieniem ich podziału na pion służby lub jednostki organizacyjne;
- 11) zakres informacji przekazywanej w ogłoszeniu o wyniku postępowania;
- 12) sposób i tryb wyboru jednostki organizacyjnej przez kandydata do służby w Służbie Więziennej;
- 13) sposób zakończenia postępowania
 - uwzględniając powszechność dostępu do informacji o postępowaniu kwalifikacyjnym, czynności niezbędne do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego i ustalenia w jego toku kwalifikacji, kompetencji i przydatności kandydata do pełnienia służby w Służbie Więziennej, a także potrzebę zapewnienia sprawności prowadzenia tego postępowania, przejrzystości stosowanych kryteriów oceny, obiektywności wyników postępowania i wyboru kandydatów posiadających w największym stopniu cechy, umiejętności oraz kwalifikacje przydatne do realizacji zadań służbowych, a także charakter służby oraz warunki jej pełnienia.”;

11) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej

„Art. 43a. Kształcenie funkcjonariuszy i pracowników obejmuje:

- 1) szkolenie: wstępne, zawodowe i specjalistyczne;
- 2) doskonalenie zawodowe;
- 3) studia.

Art. 43b. 1. Organizacja i sposób prowadzenia szkolenia i doskonalenia zawodowego powinny uwzględniać:

1) wskazania nauki i doświadczeń pedagogicznych, w szczególności dydaktyki osób dorosłych;

2) wyniki ewaluacji prowadzonej w ramach nadzoru nad realizacją szkolenia i doskonalenia zawodowego.

2. Kolejne etapy szkolenia i doskonalenia zawodowego opracowuje się i realizuje w taki sposób, aby były elementami procesu kształcenia ustawicznego i sprzyjały tworzeniu zintegrowanego systemu wiedzy i umiejętności zawodowych.

3. W szkoleniu i doskonaleniu zawodowym uwzględnia się zdalne nauczanie i dostępność do tej formy nauczania przez funkcjonariuszy i pracowników zarówno w godzinach pełnienia służby lub wykonywania pracy, jak i w czasie wolnym od służby lub pracy.

Art. 43c. 1. Podstawę realizacji szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego funkcjonariuszy i pracowników stanowią programy szkolenia.

2. Udział funkcjonariuszy i pracowników w zajęciach objętych programem szkolenia jest obowiązkowy.

3. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, programy szkolenia wstępnego, zawodowego oraz specjalistycznego w Służbie Więziennej dla funkcjonariuszy i pracowników, zawierające:

- 1) organizację procesu kształcenia, w tym czas jego trwania i formy;
- 2) zakres tematyczny i metodykę szkoleń;
- 3) efekty kształcenia w podziale na poszczególne bloki i moduły tematyczne;
- 4) sposób uzyskiwania zaliczeń i zdawania egzaminów;
- 5) skalę ocen z zaliczeń i egzaminów;
- 6) wzory dokumentacji szkoleniowej, w tym wzory zaświadczeń i świadectw;
- 7) stanowiska pracowników podlegających szkoleniom, uwzględniając formę i wymiar zatrudnienia.

4. W programach szkolenia pracowników nie uwzględnia się zagadnień dotyczących szkolenia strzeleckiego, musztry i technik działań interwencyjnych, z wyłączeniem technik i zagadnień dotyczących samoobrony.

Art. 43d. W kształceniu obowiązuje zasada doboru metod i środków dydaktycznych adekwatnych do cech słuchaczy, w szczególności rodzaju i poziomu ich wykształcenia,

zdolności i umiejętności, a także specyfiki zadań służbowych, jakie będą realizowane na poszczególnych stanowiskach.

Art. 43e. Szkolenie i doskonalenie zawodowe ma na celu także kształtowanie u funkcjonariuszy i pracowników kompetencji, w szczególności:

- 1) radzenia sobie w sytuacjach trudnych i ekstremalnych;
- 2) zachowań asertywnych i empatii;
- 3) zdyscyplinowania i współdziałania;
- 4) kreatywnego rozwiązywania problemów;
- 5) postępowania etycznego;
- 6) postępowania na podstawie i w granicach prawa.

Art. 43f. 1. Funkcjonariusz i pracownik niezwłocznie po przyjęciu do służby albo pracy odbywa szkolenie wstępne, na które składa się wstępna adaptacja zawodowa, kurs przygotowawczy oraz praktyka zawodowa.

2. Szkolenie wstępne ma na celu zdobycie przez funkcjonariusza i pracownika wiedzy i umiejętności praktycznych, niezbędnych do wykonywania zadań służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym albo stanowisku pracy oraz sprzyjać jego adaptacji zawodowej.

3. Szkolenie wstępne powinno zakończyć się przed upływem 11 miesięcy od dnia przyjęcia do służby albo pracy.

Art. 43g. 1. Szkolenie wstępne odbywa się w trzech etapach, z których:

1) pierwszy realizuje się w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz lub pracownik pełni służbę albo wykonuje pracę, w ramach wstępnej adaptacji zawodowej;

2) drugi realizuje się stacjonarnie w uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej albo ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej, w ramach kursu przygotowawczego;

3) trzeci realizuje się w jednostce organizacyjnej, w formie praktyki zawodowej.

Art. 43h. 1. W ramach wstępnej adaptacji zawodowej oraz praktyki zawodowej funkcjonariusz lub pracownik pozostaje pod opieką bezpośredniego przełożonego oraz

funkcjonariusza lub pracownika wyznaczonego do pełnienia funkcji – mentora, który jest opiekunem funkcjonariusza lub pracownika w trakcie szkolenia.

2. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, tryb i sposób wyznaczania mentorów, organizacji ich pracy i zakres obowiązków mentorów w Służbie Więziennej.

Art. 43i. 1. Kurs przygotowawczy kończy się egzaminem, który obejmuje sprawdzenie stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności określonych w programie szkolenia.

2. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Rektora lub komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej albo ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.

3. Z egzaminu sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji egzaminacyjnej i zatwierdza Rektor lub komendant.

4. Funkcjonariusz lub pracownik, który uzyskał ocenę niedostateczną z egzaminu, ma prawo przystąpić do jednego egzaminu poprawkowego w terminie wyznaczonym przez Rektora lub komendanta.

5. Negatywny wynik egzaminu poprawkowego albo nieprzystąpienie lub niedopuszczenie do tego egzaminu stanowi przesłankę oceny przydatności funkcjonariusza do służby w okresowej opinii służbowej sporządzonej w formie i na warunkach określonych w ustawie.

Art. 43j. 1. Szkolenie wstępne kończy się egzaminem, który obejmuje sprawdzenie wiedzy i umiejętności przewidzianych programem szkolenia wstępnego oraz oceną przydatności do służby lub pracy.

2. Dyrektor Generalny wyznacza jednostki organizacyjne, w których przeprowadza się egzamin, o którym mowa w ust. 1.

3. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Dyrektora Generalnego; przepisy art. 43i ust. 2, ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 43k. Funkcjonariusza ponownie przyjętego do służby przed upływem 18 miesięcy od dnia zwolnienia go ze służby, jeżeli podczas jej pełnienia ukończył szkolenie wstępne, nie kieruje się na takie szkolenie.

Art. 43l. 1. Udział funkcjonariusza lub pracownika w kursie przygotowawczym następuje w terminach określonych w centralnym harmonogramie szkolenia ustalającym

roczny plan realizacji szkolenia i doskonalenia zawodowego, który określa Dyrektor Generalny.

2. Terminy kursów przygotowawczych ustala Dyrektor Generalny w uzgodnieniu z Rektorem i komendantami, o których mowa w art. 43i ust. 2.

3. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny z urzędu, lub na wniosek Rektora lub komendanta może dokonywać zmiany terminów kursów przygotowawczych ustalonych w centralnym harmonogramie szkolenia.

Art. 43m. 1. Potwierdzeniem ukończenia szkolenia wstępnego jest:

1) arkusz realizacji wstępnej adaptacji zawodowej sporządzony w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz na stałe pełni służbę albo pracownik jest zatrudniony;

2) zaświadczenie o ukończeniu kursu przygotowawczego sporządzone w jednostce organizacyjnej, w której odbył się kurs;

3) arkusz realizacji programu praktyki zawodowej sporządzony w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz albo pracownik realizował praktykę zawodową;

4) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wstępnego, sporządzone w jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 43j ust. 2.

Art. 43n. Nadzór nad realizacją i przebiegiem szkolenia wstępnego w okresie realizacji wstępnej adaptacji zawodowej i praktyki zawodowej sprawuje kierownik jednostki, a w okresie realizacji kursu przygotowawczego – Rektor, właściwy komendant lub kierownik jednostki, a także wyższy przełożony w ramach sprawowanego nadzoru.

Art. 43o. 1. Kształcenie przygotowujące do zajmowania stanowisk oficerskich w Służbie Więziennej prowadzi się w formie studiów podyplomowych w uczelni lub studiów drugiego stopnia w uczelni lub szkolenia zawodowego.

2. Kształcenie przygotowujące do zajmowania stanowisk chorążych w Służbie Więziennej prowadzi się w formie studiów pierwszego stopnia w uczelni lub szkolenia zawodowego.

3. Kształcenie przygotowujące do zajmowania stanowisk podoficerskich w Służbie Więziennej prowadzi się w formie szkolenia zawodowego.

Art. 43p. 1. Funkcjonariusz lub pracownik może rozpocząć szkolenie zawodowe po pozytywnym zakończeniu szkolenia wstępnego.

2. Szkolenie zawodowe stanowi kontynuację oraz rozszerzenie treści programowych szkolenia wstępnego i służy pogłębieniu wiedzy oraz umiejętności zawodowych funkcjonariusza koniecznych do należytego wykonywania zadań służbowych w korpusie podoficerskim, chorążych i oficerskim lub pracownika na zajmowanym stanowisku.

3. Program szkolenia zawodowego składa się z części:

- 1) wspólnej dla wszystkich uczestników szkolenia (część unitarna);
- 2) dotyczącej zakresu pionu służby (część specjalistyczna), w którym funkcjonariusz pełni służbę albo pracownik jest zatrudniony.

Art. 43q. Celem szkolenia zawodowego jest:

- 1) przygotowanie funkcjonariuszy lub pracowników do wykonywania zadań wynikających z ustawy oraz innych przepisów regulujących działalność Służby Więziennej;
- 2) rozwijanie wiedzy ogólnej i zawodowej oraz wspieranie samokształcenia, umiejętności analizowania, a także rozwijanie i podtrzymywanie zdolności fizycznej i psychicznej do służby albo pracy w Służbie Więziennej oraz niezbędnych umiejętności interpersonalnych;
- 3) wspieranie wszechstronnego rozwoju zawodowego i osobistego funkcjonariuszy i pracowników oraz zapobieganie i przeciwdziałanie przez promocję zdrowia chorobom i schorzeniom pozostającym w związku ze służbą albo pracą, a także kształtowanie praworządnych zachowań funkcjonariuszy i pracowników, zgodnie z zasadami etyki oraz równości.

Art. 43r. Efekty kształcenia dla poszczególnych bloków i modułów tematycznych formułuje się i osiąga w taki sposób, aby tworzyły zintegrowany system wiedzy i umiejętności zawodowych. W szkoleniu zawodowym niezależnie od zajęć teoretycznych realizuje się również zajęcia o charakterze praktycznym.

Art. 43s. W szkoleniu zawodowym uwzględnia się dorobek polskiej penitencjarystyki oraz osiągnięcia i standardy międzynarodowe, w zakresie obejmującym w szczególności:

- 1) humanitarne traktowanie osób pozbawionych wolności;
- 2) przeciwdziałanie dyskryminacji i nietolerancji;

3) respektowanie prawa do indywidualnej skargi oraz znaczenia orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w ochronie prawa człowieka w Europie;

4) zapobieganie wtórnej wiktymizacji oraz wykrywanie aktów przemocy, potrzeb i praw ofiar przemocy;

5) wdrożenie i realizację obowiązujących przepisów z zakresu ochrony praw człowieka i podstawowych wolności.

Art. 43t. Szkolenie zawodowe prowadzi się w uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej lub ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej; przepis art. 43l ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 43u. 1. Organizowanie szkolenia zawodowego polega w szczególności na:

- 1) ustaleniu limitów miejsc dla Centralnego Zarządu Służby Więziennej, okręgowych inspektoratów Służby Więziennej oraz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 43t;
- 2) określeniu terminów szkolenia zawodowego;
- 3) przeprowadzeniu postępowania rekrutacyjnego.

2. W przypadku, gdy jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 43t, prowadzą ten sam typ szkolenia zawodowego, Dyrektor Generalny określa rejonizację obowiązującą przy wyznaczaniu limitu miejsc.

3. Rekrutacja na szkolenie zawodowe odbywa się z wykorzystaniem elektronicznego systemu obsługi szkolenia.

4. Na szkolenie zawodowe nie kieruje się funkcjonariusza, który:

- 1) nie ukończył pozytywnie szkolenia wstępnego;
- 2) posiada negatywną opinię służbową;
- 3) złożył raport o niekierowanie na szkolenie zawodowe w określonym terminie z przyczyn losowych;
- 4) opiekuje się dzieckiem do ukończenia przez nie 4 roku życia i nie wyraził zgody na delegowanie poza stałe miejsce pełnienia służby.

5. Pracownika nie kieruje się na szkolenie zawodowe w przypadkach, o których mowa w ust. 4 pkt 1, 3, 4.

Art. 43v. 1. Dyrektor Generalny, w drodze zarządzenia, ustala kryteria naboru na szkolenie zawodowe z uwzględnieniem potrzeb danego pionu służby.

2. Dyrektor okręgowy, Rektor i komendant zgłasza potrzeby szkoleniowe do komendanta wyznaczonego przez Dyrektora Generalnego, który prowadzi nabór kandydatów na szkolenie zawodowe w elektronicznym systemie obsługi szkolenia.

3. Dyrektor Generalny na wniosek Rektora i komendanta może dokonywać zmian ustalonych limitów miejsc i terminów szkolenia zawodowego.

Art. 43w. 1. Postępowanie rekrutacyjne na szkolenie zawodowe, zwane dalej „postępowaniem rekrutacyjnym”, prowadzi komisja rekrutacyjna powołana przez Rektora lub komendanta prowadzącego nabór na szkolenie zawodowe.

2. Postępowanie rekrutacyjne obejmuje ocenę kandydatów zgłoszonych przez kierowników jednostek w elektronicznym systemie obsługi szkolenia, zgodnie z ustalonymi kryteriami naboru na szkolenie zawodowe.

3. Dyrektor Generalny może zarządzić przeprowadzenie testu wiedzy kwalifikującego do szkolenia zawodowego.

4. Listę kandydatów oraz treść i organizację testu wiedzy opracowuje Rektor lub komendant i zatwierdza Dyrektor Generalny.

Art. 43x. 1. Komisja rekrutacyjna sporządza protokół z przeprowadzonego postępowania rekrutacyjnego i przekazuje go do zatwierdzenia Rektorowi lub komendantowi.

2. O wynikach przeprowadzonego postępowania rekrutacyjnego Rektor lub komendant, który prowadzi nabór na szkolenie zawodowe informuje Dyrektora Generalnego oraz kierownika właściwej jednostki organizacyjnej.

3. W przypadku przeprowadzenia testu wiedzy na szkolenie zawodowe kwalifikują się funkcjonariusze lub pracownicy, którzy uzyskali najwyższe oceny, przy uwzględnieniu ustalonego limitu miejsc. W przypadku, gdy kilku funkcjonariuszy lub pracowników uzyskało taką samą liczbę punktów i został przekroczony limit miejsc, na szkolenie kwalifikuje się funkcjonariusz albo pracownik z najdłuższym stażem służby lub pracy w Służbie Więziennej.

4. W przypadku skreślenia, rezygnacji lub niemożności udziału funkcjonariusza lub pracownika w szkoleniu zawodowym, przepis ust. 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Art. 43y. 1. Rektor lub komendant sporządza listę funkcjonariuszy lub pracowników zakwalifikowanych na szkolenie zawodowe, której kopię przekazuje niezwłocznie Dyrektorowi Generalnemu.

2. Wyciąg z listy, o której mowa w ust. 1, Rektor lub komendant przekazuje niezwłocznie właściwym kierownikom jednostek organizacyjnych.

Art. 43z. 1. Warunkiem ukończenia szkolenia zawodowego jest uzyskanie zaliczeń i zdanie egzaminów określonych programem szkolenia.

2. W przypadku, gdy funkcjonariusz lub pracownik nie uzyskał zaliczenia lub nie zdał egzaminu w terminie podstawowym, może złożyć do Rektora lub komendanta wnioszek o dopuszczenie do zaliczenia poprawkowego lub egzaminu poprawkowego. Nieprzekraczalne terminy na złożenie wniosku określa Rektor lub komendant.

3. Rektor lub komendant ustala skład komisji do przeprowadzenia zaliczenia poprawkowego lub egzaminu poprawkowego i wyznacza jej przewodniczącego oraz zarządza przeprowadzenie zaliczenia poprawkowego lub egzaminu poprawkowego.

4. W przypadku usprawiedliwionej nieobecności funkcjonariusza lub pracownika na zaliczeniu lub egzaminie, funkcjonariusz lub pracownik może złożyć do Rektora lub komendanta wnioszek o wyznaczenie innego terminu zaliczenia lub egzaminu; przepis ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Funkcjonariusz lub pracownik może przystąpić jeden raz do zaliczenia poprawkowego lub egzaminu poprawkowego z bloku tematycznego lub modułu, w terminie wyznaczonym przez Rektora lub komendanta.

6. W przypadku nieusprawiedliwionej nieobecności funkcjonariusza lub pracownika na zaliczeniu poprawkowym lub egzaminie poprawkowym stosuje się odpowiednio przepis art. 43zc.

Art. 43za. 1. Funkcjonariusz lub pracownik nie otrzymuje zaliczenia lub nie zdaje egzaminu, również w przypadku gdy w trakcie ich przeprowadzania:

- 1) niesamodzielnie wykonuje zadania;
- 2) posługuje się urządzeniami służącymi do przekazu lub odbioru informacji lub korzysta z pomocniczych materiałów niedopuszczonych przez komisję egzaminacyjną;
- 3) w inny sposób zakłóca ich przebieg.

2. Okoliczności wskazane w ust. 1, dokumentuje się w notatce służbowej, sporządzonej przez przewodniczącego komisji i załącza się do protokołu egzaminacyjnego.

3. Przepisy art. 43z ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 43zb. Funkcjonariusz lub pracownik po ukończeniu szkolenia zawodowego otrzymuje świadectwo ukończenia szkolenia zawodowego.

Art. 43zc. 1. Funkcjonariusza lub pracownika skreśla się z listy uczestników szkolenia zawodowego, jeżeli:

- 1) złożył pisemny wniosek o zwolnienie ze szkolenia zawodowego, który został pozytywnie rozpatrzony;
- 2) zgłosił na piśmie wystąpienie ze służby w Służbie Więziennej albo o rozwiązanie stosunku pracy;
- 3) bez usprawiedliwienia nie przystąpił w wyznaczonym terminie do zaliczeń lub egzaminów przewidzianych programem szkolenia zawodowego lub do egzaminu końcowego;
- 4) bez usprawiedliwienia przerwał udział w szkoleniu zawodowym;
- 5) nie uzyskał zaliczenia lub nie zdał egzaminu przewidzianego w programie szkolenia zawodowego albo nie zdał egzaminu końcowego;
- 6) przełożony zawiesił funkcjonariusza w czynnościach służbowych.

2. Funkcjonariusza lub pracownika można skreślić z listy uczestników szkolenia zawodowego, jeżeli:

- 1) naruszył przepisy regulaminu pobytu na terenie uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej lub ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej;
- 2) w szkoleniu zawodowym nastąpiła usprawiedliwiona nieobecność funkcjonariusza lub pracownika trwająca ponad 7 dni uniemożliwiająca uczestnictwo w zajęciach, zaliczeniach i egzaminach.

3. Rektor lub Komendant informuje niezwłocznie Dyrektora Generalnego oraz właściwego kierownika jednostki organizacyjnej o skreśleniu funkcjonariusza lub pracownika z listy uczestników szkolenia zawodowego.

Art. 43zd. Dokumentację szkolenia zawodowego stanowią w szczególności:

- 1) protokoły postępowania rekrutacyjnego;
- 2) pisma w sprawie zakwalifikowania lub skreślenia z listy uczestników szkolenia zawodowego;
- 3) plany zajęć;
- 4) dzienniki szkoleń;
- 5) protokoły zaliczeń i egzaminów;
- 6) rejestry wydanych dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia.

Art. 43ze. 1. Funkcjonariusze, którzy ukończyli formy kształcenia, o których mowa w art. 43o, przystępują do egzaminu odpowiednio na pierwszy stopień oficerski, chorążego i podoficerski Służby Więziennej.

2. Dyrektor Generalny, nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia zakończenia kształcenia, określi w drodze zarządzenia, miejsce przeprowadzania egzaminów, skład komisji egzaminacyjnych i ich przewodniczących, terminy oraz zakres tematyczny egzaminów, z uwzględnieniem terminów zakończenia form kształcenia.

3. Zestawy egzaminacyjne opracowują osoby wyznaczone przez Dyrektora Generalnego niewchodzące w skład komisji egzaminacyjnej.

4. Otwarcia zestawu egzaminacyjnego dokonuje komisja egzaminacyjna w obecności funkcjonariuszy uczestniczących w egzaminie.

5. Po przeprowadzeniu egzaminu komisja egzaminacyjna sporządza protokół, który przekazuje Dyrektorowi Generalnemu, w celu niezwłocznego podjęcia działań zmierzających do nadania funkcjonariuszom pierwszego stopnia odpowiednio w korpusie oficerskim, chorążych lub podoficerskim.

6. Negatywny wynik egzaminu albo nieprzystąpienie do egzaminu oznacza nieuzyskanie kwalifikacji zawodowych, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz na określonym stanowisku służbowym w korpusie oficerskim, chorążego lub podoficerskim.

Art. 43zf. 1. Funkcjonariusz, który uzyskał negatywny wynik z egzaminu, o którym mowa w art. 43ze ust. 1, może złożyć do Dyrektora Generalnego wnioski o dopuszczenie do egzaminu poprawkowego.

2. Egzamin poprawkowy przeprowadza się w terminie kolejnego egzaminu. O terminie egzaminu poprawkowego zawiadamia się funkcjonariusza za pośrednictwem kierownika jednostki organizacyjnej.

3. Funkcjonariusz, który uzyskał negatywny wynik z egzaminu poprawkowego, może zostać skierowany ponownie na szkolenie zawodowe, po upływie co najmniej roku od dnia uzyskania negatywnego wyniku z egzaminu poprawkowego.

Art. 43zg. Szkolenie specjalistyczne stanowi uzupełnienie i rozszerzenie treści szkolenia wstępnego lub szkolenia zawodowego w zakresie przygotowującym funkcjonariusza lub pracownika do samodzielnej służby albo pracy na stanowisku służbowym i realizacją zadań związanych w szczególności z:

1) prowadzeniem oddziaływań penitencjarnych, resocjalizacyjnych oraz terapeutycznych;

- 2) ochroną i obroną jednostek organizacyjnych oraz technikami działań interwencyjnych;
- 3) kierowaniem zespołem ludzkim oraz zarządzaniem jednostkami organizacyjnymi;
- 4) zagadnieniami prawnymi, kadrowymi, ewidencyjnymi, finansowo-kwatermistrzowskimi, zatrudnienia osadzonych, informatyki, ochrony informacji niejawnych, więziennej służby zdrowia, medycyny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 5) realizacją innych zadań wynikających z obowiązujących przepisów, w szczególności z zakresu ochrony praw człowieka i podstawowych wolności.

Art. 43zh. 1. Do szkolenia specjalistycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 43c–art. 43e, art. 43p ust. 1, art. 43t, art. 43u ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3–5, art. 43z ust. 1 i art. 43zb.

2. Szkolenie specjalistyczne zastrzeżone dla podmiotu zewnętrznego jest prowadzone według zasad właściwych dla tego szkolenia.

Art. 43zi. 1. Doskonalenie zawodowe jest elementem podnoszenia kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy i pracowników realizowanym w szczególności w formie kursów, warsztatów, szkoleń i konferencji.

2. Doskonalenie zawodowe powinno uwzględniać w szczególności:

- 1) podnoszenie poziomu wiedzy ogólnozawodowej lub specjalistycznej oraz umiejętności praktycznych funkcjonariusza lub pracownika;
- 2) zapoznanie funkcjonariusza lub pracownika z aktualnymi przepisami dotyczącymi działalności Służby Więziennej;
- 3) utrzymanie i podnoszenie umiejętności strzeleckich funkcjonariuszy;
- 4) instruktaż prowadzony w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania zadań i czynności służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym.

3. Doskonalenie zawodowe organizuje się w zależności od aktualnych potrzeb szkoleniowych jednostek organizacyjnych.

4. Funkcjonariusze i pracownicy uczestniczą, nie rzadziej niż co 3 lata, w co najmniej jednej ze zorganizowanych form doskonalenia zawodowego, o których mowa w art. 43zj ust. 1 pkt 1, 2 i 4, zgodnych z zakresem wykonywanych przez nich obowiązków służbowych.

Art. 43zj. 1. Doskonalenie zawodowe funkcjonariuszy i pracowników jest organizowane jako:

- 1) doskonalenie centralne;

- 2) doskonalenie okręgowe;
- 3) doskonalenie zakładowe;
- 4) doskonalenie zewnętrzne.

2. Rekrutacja na doskonalenie zawodowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz w pkt 4, może odbywać się z wykorzystaniem elektronicznego systemu obsługi szkolenia. Kryteria naboru oraz limity miejsc określa organizator szkolenia.

Art. 43zk. 1. Doskonalenie centralne jest organizowane przez Dyrektora Generalnego dla funkcjonariuszy i pracowników.

2. Doskonalenie okręgowe jest organizowane przez dyrektora okręgowego dla funkcjonariuszy i pracowników podległych jednostek organizacyjnych.

3. Doskonalenie zakładowe jest organizowane przez kierownika jednostki organizacyjnej dla wszystkich funkcjonariuszy i pracowników podległej jednostki lub dla funkcjonariuszy i pracowników określonych pionów służby.

4. Doskonalenie zewnętrzne jest prowadzone w szczególności w formach wymienionych w art. 146 ust. 1 ustawy; przepisów art. 43zl–43zn nie stosuje się.

Art. 43zl. 1. Doskonalenie zawodowe prowadzi się na podstawie programu doskonalenia zawodowego, określonego przez organizatora szkolenia.

2. Program doskonalenia zawodowego określa w szczególności:

- 1) temat, cel, miejsce i czas trwania doskonalenia zawodowego;
- 2) formę i metody doskonalenia zawodowego;
- 3) program ramowy;
- 4) liczbę i listę imienną uczestników;
- 5) sprawy organizacyjne;
- 6) wysokość środków finansowych przeznaczonych na ewentualne wynagrodzenia dla wykładowców.

Art. 43zm. Jeżeli doskonalenie zawodowe kończy się zaliczeniem lub egzaminem, organizator szkolenia prowadzi dokumentację, którą w szczególności stanowi lista obecności oraz protokoły z zaliczeń lub egzaminów.

Art. 43zn. Funkcjonariusz lub pracownik po ukończeniu doskonalenia zawodowego otrzymuje zaświadczenie o jego zaliczeniu albo niezaliczeniu, o ile program tego szkolenia przewiduje ten sposób zakończenia doskonalenia zawodowego.

Art. 43zo. 1. Nadzór nad organizacją szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego sprawuje Dyrektor Generalny.

2. Nadzór nad metodyką prowadzonych szkoleń wstępnego, zawodowego i specjalistycznego sprawuje Dyrektor Generalny za pośrednictwem Rektora.

3. Nadzór nad realizacją szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego w uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej sprawuje odpowiednio Rektor lub właściwy komendant.

4. Nadzór nad realizacją doskonalenia zawodowego centralnego sprawuje Dyrektor Generalny.

5. Nadzór nad realizacją doskonalenia zawodowego okręgowego sprawuje w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej oraz w podległych jednostkach organizacyjnych – dyrektor okręgowy, a doskonalenia zawodowego okręgowego realizowanego w uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej – odpowiednio dyrektor okręgowy, Rektor i komendant.

6. Nadzór nad realizacją doskonalenia zawodowego zakładowego sprawuje:

- 1) w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej – Dyrektor Generalny;
- 2) w okręgowym inspektoracie oraz w podległych jednostkach organizacyjnych – dyrektor okręgowy;
- 3) w uczelni – Rektor;
- 4) w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej – komendant;
- 5) w zakładzie karnym lub areszcie śledczym – dyrektor.

7. Czynności związane z nadzorem nad realizacją szkolenia zawodowego podlegają udokumentowaniu.

Art. 43zp. Nadzór nad realizacją szkolenia zawodowego w uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej jest sprawowany przez:

- 1) ewaluację szkolenia polegającą w szczególności na badaniu opinii funkcjonariuszy i pracowników biorących udział w szkoleniu oraz ich oczekiwaniach związanych z wybranymi obszarami działalności w zakresie szkolenia zawodowego;

- 2) kontrolę procesu szkolenia;
- 3) analizę dokumentacji szkoleniowej;
- 4) diagnozowanie oraz ocenę kwalifikacji i umiejętności kadry dydaktycznej;
- 5) ocenę warunków pracy kadry dydaktycznej.

Art. 43zq. 1. Dyrektor Generalny, Rektor lub komendant sprawując nadzór wyznacza zadania, sposoby ich realizacji oraz osoby odpowiedzialne za realizację czynności i zadań wykonywanych w ramach nadzoru, w tym przygotowanie narzędzi badawczych, przeprowadzenie badań i opracowanie raportów.

2. Osoby wyznaczone przez Dyrektora Generalnego, Rektora lub komendanta są obowiązane w szczególności do:

- 1) opracowania wyników sprawowanego nadzoru oraz przygotowania wniosków do dalszej pracy;
- 2) przedstawiania modyfikacji i usprawnień sprzyjających zapewnieniu właściwych warunków szkolenia i doskonalenia zawodowego;
- 3) przedkładania na piśmie, co najmniej raz w roku, lub w miarę potrzeb, odpowiednio Dyrektorowi Generalnemu, Rektorowi lub komendantowi sprawozdania z prowadzonych czynności związanych z nadzorem nad realizacją szkolenia zawodowego wraz z wnioskami, w tym również z prac zespołu, w przypadku jego powołania.”;

Art. 43zr.1. Funkcjonariuszom i pracownikom uczestniczącym w szkoleniu wstępnym, szkoleniu zawodowym, szkoleniu specjalistycznym oraz doskonaleniu zawodowym organizowanym w uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodkach szkolenia Służby Więziennej i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej, a także skierowanym na studia w uczelni przysługuje bezpłatne zakwaterowanie oraz wyżywienie.

2. Bezpłatne wyżywienie oraz zakwaterowanie przysługuje również funkcjonariuszom i pracownikom delegowanym do wykonywania czynności służbowych w ramach form kształcenia, o których mowa w ust. 1.”;

- 12) w art. 44 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Na stanowiskach oficerskich wymaga się posiadania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego oraz złożenia egzaminu na pierwszy stopień oficerski.

3. Na stanowiskach chorążych wymaga się posiadania tytułu zawodowego licencjata lub równorzędnego oraz złożenia egzaminu na pierwszy stopień chorążego.

4. Na stanowiskach podoficerskich wymaga się posiadania wykształcenia średniego lub średniego branżowego oraz złożenia egzaminu na pierwszy stopień podoficerski.”;

13) uchyla się art. 45;

14) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusza przyjętego do służby mianuje się na stanowisko podoficerskie albo chorążego przed uzyskaniem kwalifikacji w zakresie szkolenia, stażu w służbie oraz przed złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski lub chorążego, jeżeli spełnia wymogi w zakresie wykształcenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 i 4. Funkcjonariusza przyjętego do służby można mianować, za zgodą Dyrektora Generalnego, na stanowisko oficerskie przed uzyskaniem kwalifikacji w zakresie szkolenia, stażu w służbie oraz przed złożeniem egzaminu na pierwszy stopień oficerski, jeżeli spełnia wymogi w zakresie wykształcenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariusz może być mianowany na stanowisko oficerskie, jeżeli:

1) mianowanie jest uzasadnione potrzebami służby oraz zgodne z kwalifikacjami i kompetencjami funkcjonariusza;

2) ukończył:

a) studia drugiego stopnia w uczelni lub

b) podyplomowe studia w uczelni lub

c) szkolenie zawodowe;

3) pozytywnie złożył egzamin na pierwszy stopień oficerski.”;

15) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje stanowisk służbowych oficerskich, chorążych i podoficerskich w jednostkach organizacyjnych;

2) staż służby wymagany do zajmowania poszczególnych stanowisk;

3) rodzaj wykształcenia wymagany do zajmowania poszczególnych stanowisk;

- 4) rodzaj szkolenia specjalistycznego oraz zawodowego wymagany do zajmowania niektórych stanowisk;
 - 5) maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk;
 - 6) tryb nadawania funkcjonariuszom stopni
 - uwzględniając konieczność posiadania przez funkcjonariuszy odpowiednich kwalifikacji specjalistycznych i zawodowych na określonych stanowiskach służbowych.”;
- 16) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Służba kandydacka

Art. 62a. 1. O przyjęcie do służby kandydackiej może ubiegać się, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia osoba, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w art. 38;
 - 2) złożyła zobowiązanie do pełnienia służby po ukończeniu nauki;
 - 3) uzyskała świadectwo dojrzałości;
 - 4) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin wstępny.
2. Osoba przyjęta do służby kandydackiej odbywa studia w uczelni.

Art. 62b. 1. Rektor określa:

- 1) zakres egzaminu wstępnego – po uzgodnieniu z Dyrektorem Generalnym;
- 2) termin i sposób przeprowadzenia egzaminu wstępnego.

2. Informację o limicie przyjęć, warunkach ubiegania się o przyjęcie do służby kandydackiej, planowanych terminach egzaminu oraz wysokości opłaty, o której mowa w art. 62c ust. 4, Rektor udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej uczelni nie później niż do 30 kwietnia każdego roku.

Art. 62c. 1. Osoba ubiegająca się o przyjęcie do służby kandydackiej w uczelni składa pisemne podanie do Rektora do 31 maja.

2. Do podania osoba ubiegająca się o przyjęcie do służby kandydackiej w uczelni dołącza:

- 1) oryginał świadectwa dojrzałości lub świadectwa ukończenia szkoły średniej lub średniej branżowej;
- 2) zaświadczenie lekarskie stwierdzające zdolność do przystąpienia do egzaminu sprawnościowego;

3) własnoręcznie napisany życiorys.

3. Osoba ubiegająca się o przyjęcie do służby kandydackiej może uzupełnić składane dokumenty przez złożenie oryginału świadectwa dojrzałości, nie później niż w terminie 2 tygodni od dnia ogłoszenia wyników egzaminu dojrzałości.

4. Osoba ubiegająca się o przyjęcie do służby kandydackiej jest obowiązana wnieść opłatę stanowiącą równowartość planowanych kosztów związanych z przeprowadzeniem wobec niej postępowania rekrutacyjnego.

Art. 62d. 1. Do przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego i egzaminu wstępnego Rektor powołuje komisję:

- 1) rekrutacyjną;
- 2) egzaminacyjną.

2. Komisja rekrutacyjna dokonuje wstępnej kwalifikacji podań i dołączonych do nich dokumentów, w której wyniku osobie niespełniającej warunków określonych w art. 38 pkt 1–3, 5 i 7, w art. 62a ust. 1 pkt 2 oraz w art. 62c ust. 1–3, zwraca złożone dokumenty podając przyczyny niezakwalifikowania do dalszego postępowania rekrutacyjnego, z zastrzeżeniem art. 62c ust. 3. Pozostałe osoby są kierowane na egzamin do komisji egzaminacyjnej.

3. Komisja egzaminacyjna przeprowadza egzamin wstępny i sporządza protokół, w którym zamieszcza wyniki egzaminu wstępnego uzyskane przez osobę ubiegającą się o przyjęcie do służby kandydackiej.

4. Komisja rekrutacyjna na podstawie protokołu komisji egzaminacyjnej, sporządza protokół zawierający listę osób wstępnie zakwalifikowanych do służby kandydackiej.

5. Na podstawie protokołu komisji rekrutacyjnej Rektor zatwierdza listę kandydatów zakwalifikowanych wstępnie do przyjęcia do służby kandydackiej.

6. Kandydat, o którym mowa w ust. 5, jest kierowana przez Rektora do właściwej komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w celu ustalenia jej zdolności psychicznej i fizycznej do służby w Służbie Więziennej.

Art. 62e. Osoba ubiegająca się o przyjęcie do służby kandydackiej składa egzamin wstępny składający się z części teoretycznej i testu sprawności fizycznej kandydata do służby w Służbie Więziennej, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 110 ust. 2.

Art. 62f. 1. Osobę, posiadającą zdolność fizyczną i psychiczną do pełnienia służby w Służbie Więziennej, stwierdzoną orzeczeniem komisji lekarskiej, Rektor kieruje na kurs przygotowawczy, o którym mowa w art. 43f ust. 1; przepisy art. 43g ust. 1 pkt 2 i art. 43i stosuje się odpowiednio.

2. Rektor wydaje rozkaz personalny w sprawie przyjęcia kandydata do służby kandydackiej i nadania mu stopnia szeregowego Służby Więziennej w służbie kandydackiej w pierwszym dniu kursu przygotowawczego; przepis art. 41 stosuje się odpowiednio.

3. Po zakończeniu kursu przygotowawczego, funkcjonariusz w służbie kandydackiej podlega opiniowaniu.

Art. 62g. 1. Przyjęcie funkcjonariusza w służbie kandydackiej w poczet studentów uczelni następuje po:

- 1) zaliczeniu szkolenia z zakresu kursu przygotowawczego;
- 2) uzyskaniu pozytywnej opinii, o której mowa w art. 62f ust. 3;
- 3) złożeniu zobowiązania, o którym mowa w art. 62a ust. 1 pkt 2;
- 4) immatrykulacji.

2. Rektor wydaje rozkaz personalny o przyjęciu funkcjonariusza w służbie kandydackiej w poczet studentów uczelni.

Art. 62h. Służba kandydacka polega na:

- 1) odbywaniu studiów i praktyk, zgodnie z planami studiów, programami kształcenia oraz regulaminem studiów i statutem uczelni;
- 2) wykonywaniu zadań służbowych wynikających z charakteru uczelni jako jednostki organizacyjnej.

Art. 62i. 1. Rozkład czasu służby kandydackiej określają plany i programy studiów.

2. Studia dzielą się na lata i semestry oraz obejmują:

- 1) zajęcia programowe;
- 2) praktyki organizowane w uczelni lub innych jednostkach organizacyjnych;
- 3) przeszkolenia i ćwiczenia w warunkach polowych;
- 4) sesje egzaminacyjne;
- 5) wykonanie pracy dyplomowej (końcowej);
- 6) egzamin dyplomowy (końcowy);
- 7) czas wolny.

3. Szczegółowy przebieg studiów, praktyk oraz składania egzaminów określają harmonogram i regulamin studiów.

Art. 62j. 1. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej pełni służbę w systemie skoszarowanym.

2. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej otrzymuje:

- 1) zakwaterowanie oraz wyżywienie w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie;
- 2) wyposażenie polowe oraz umundurowanie właściwe dla funkcjonariusza w służbie przygotowawczej;
- 3) dodatek za stopień Służby Więziennej;
- 4) zwrot kosztów podróży przy przejazdach na praktyki.

3. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej może otrzymać:

- 1) stypendium lub zapomogę pieniężną;
- 2) nagrodę pieniężną lub rzeczową;
- 3) zasiłek na utrzymanie rodziny.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość oraz sposób i tryb przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4 oraz w ust. 3, mając na względzie charakter i warunki pełnionej służby kandydackiej w Służbie Więziennej.

Art. 62k. Funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej mogą być udzielone następujące urlopy:

- 1) okolicznościowy – w wymiarze do 5 dni w każdym roku nauki;
- 2) krótkoterminowy, w drodze wyróżnienia – do 7 dni w każdym roku nauki.

Art. 62l. 1. Funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej w trakcie nauki na pierwszym stopniu studiów w uczelni, w zależności od wyników w nauce i pozytywnej opinii może być nadany stopień:

- 1) starszego szeregowego Służby Więziennej – w pierwszym roku studiów;
- 2) kaprała Służby Więziennej – w drugim roku studiów;
- 3) starszego kaprała Służby Więziennej – w trzecim roku studiów.

2. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej w trakcie nauki na drugim stopniu studiów w uczelni, w zależności od wyników w nauce i pozytywnej opinii może być nadany stopień:

- 1) chorążego Służby Więziennej – w pierwszym roku studiów;
- 2) starszego chorążego Służby Więziennej – w drugim roku studiów.

Art. 62m.1. Po ukończeniu pierwszego stopnia studiów w uczelni funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo przystąpić do egzaminu na pierwszy stopień w korpusie chorążych Służby Więziennej w trybie art. 43ze.

2. Egzamin przeprowadza się w terminie do 2 miesięcy od dnia zakończenia studiów pierwszego stopnia.

3. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie albo uzyskał wynik negatywny kierowany jest do służby na stanowiska podoficerskie.

4. W przypadku złożenia egzaminu i nadania pierwszego stopnia w korpusie chorążych Służby Więziennej funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo do kontynuowania nauki na drugim stopniu studiów w uczelni albo zwrócenia się o skierowanie do służby na stanowisko chorążego.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, funkcjonariusz w służbie kandydackiej przedkłada na piśmie Rektorowi w terminie 7 dni od dnia nadania pierwszego stopnia w korpusie chorążych Służby Więziennej.

Art. 62n. 1. Po ukończeniu drugiego stopnia studiów w uczelni funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo przystąpić do egzaminu na pierwszy stopień w korpusie oficerów Służby Więziennej w trybie art. 43ze.

2. Egzamin przeprowadza się w terminie do 2 miesięcy od dnia zakończenia studiów drugiego stopnia.

3. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie albo uzyskał wynik negatywny jest kierowany do służby na stanowiska chorążych.

4. W przypadku złożenia egzaminu funkcjonariusz w służbie kandydackiej jest kierowany do służby na stanowisko oficerskie.

Art. 62o. 1. Dyrektor Generalny na wniosek Rektora wskazuje stanowiska służbowe, z uwzględnieniem działów służb w jednostkach organizacyjnych, na które może być kierowany do służby stałej funkcjonariusz po odbyciu służby kandydackiej.

2. Przy kierowaniu do służby w jednostce organizacyjnej, Dyrektor Generalny uwzględnia:

- 1) wynik egzaminu na pierwszy stopień w korpusie chorążych lub w korpusie oficerów;
- 2) potrzeby służby;

3) miejsce zamieszkania funkcjonariusza.

3. Przy kierowaniu do służby w jednostce organizacyjnej, Dyrektor Generalny może uwzględnić umotywowaną prośbę funkcjonariusza.

4. Dyrektor Generalny kierując funkcjonariusza do pełnienia służby na stałe wskazuje jednostkę organizacyjną, stanowisko służbowe oraz datę rozpoczęcia służby w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia zakończenia nauki.

Art. 62p. 1. Funkcjonariusz po odbyciu służby kandydackiej zostaje mianowany funkcjonariuszem w służbie stałej; przepis art. 40 ust. 3 i 4 stosuje się.

2. Wobec funkcjonariusza w służbie kandydackiej, w okresie od dnia zakończenia nauki w uczelni do dnia mianowania na stałe, nie mają zastosowania przepisy art. 62j ust. 1–3, z wyjątkiem ust. 2 pkt 2 i 3.

3. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym przez Dyrektora Generalnego, Dyrektor ten na wniosek funkcjonariusza w służbie kandydackiej, może określić inną datę podjęcia służby stałej, jeżeli niepodjęcie służby nastąpiło z przyczyn nieależących po stronie funkcjonariusza w służbie kandydackiej. W takim przypadku zakończenie służby kandydackiej następuje z dniem podjęcia służby stałej.

4. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym przez Dyrektora Generalnego albo w terminie, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio art. 103–106.

Art. 62q. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który w związku ze służbą doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, otrzymuje świadczenia odszkodowawcze w trybie i na zasadach określonych dla funkcjonariuszy. W razie śmierci funkcjonariusza w służbie kandydackiej w związku ze służbą, świadczenia odszkodowawcze otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny.

Art. 62r. Do funkcjonariuszy w służbie kandydackiej, którzy zrezygnowali z nauki w uczelni lub którzy zostali z tej szkoły wydalenii, stosuje się odpowiednio art. 103–106.

Art. 62s. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do funkcjonariuszy w służbie kandydackiej stosuje się odpowiednio art. 18 i art. 19, art. 26 ust. 1, art. 27 i art. 28, art. 33–35, art. 37, art. 43, art. 94–98, art. 101, art. 108 i art. 109, art. 110–119, art. 154–166, art. 209 i art. 210, art. 213 oraz art. 216–264.”;

17) w art. 63:

a) w ust. 1 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) Rektora, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej,

8) Prorektora uczelni, zastępcy Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej i zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej”,

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Dyrektor Generalny – w odniesieniu do zastępcy Dyrektora Generalnego, dyrektora okręgowego, Rektora, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej oraz komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio mu podległego; ”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dyrektor zakładu karnego i dyrektor aresztu śledczego, Rektor, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej – w odniesieniu do swoich zastępców.”;

18) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Rektora powołuje, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołuje ze stanowiska Minister Sprawiedliwości. Rektorem może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora.

2. Prorektora uczelni może powołać, spośród oficerów Służby Więziennej, i odwołać ze stanowiska Minister Sprawiedliwości, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Funkcję Prorektora uczelni może pełnić osoba wyłoniona na zasadach określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym.”;

19) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Minister Sprawiedliwości może oddelegować funkcjonariusza, za jego zgodą, do wykonywania zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości na wskazanym stanowisku służbowym, na czas określony nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony.

2. Funkcjonariusz oddelegowany na czas nieokreślony może być odwołany z oddelegowania przez Ministra Sprawiedliwości, względnie z niego ustąpić, co najmniej z miesięcznym wyprzedzeniem. W pozostałych przypadkach oddelegowania odwołanie lub ustąpienie funkcjonariusza następuje bez zachowania okresu wyprzedzenia.

3. W okresie oddelegowania:

- 1) przeniesienie funkcjonariusza na niższe stanowisko służbowe, o którym mowa w art. 85 ust. 2;
- 2) zwolnienie funkcjonariusza ze służby, o którym mowa w art. 96 ust. 2;
- 3) zawieszenie funkcjonariusza w czynnościach służbowych w przypadku, o którym mowa w art. 94 ust. 2

– wymaga zgody Ministra Sprawiedliwości.

4. Do funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 77 pkt 2 oraz art. 81 ustawy.”;

20) w art. 80:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku oddelegowania funkcjonariusza do wykonywania zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości na podstawie art. 74a ust. 1 świadczenia, o których mowa w ust. 1, wypłaca oddelegowanemu funkcjonariuszowi jednostka organizacyjna, w której pełnił on służbę przed oddelegowaniem.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi urlopów udziela organ instytucji krajowej lub zagranicznej albo Ministerstwa Sprawiedliwości, do których został oddelegowany, na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.”;

21) po art. 80 dodaje się art. 80a w brzmieniu:

„Art. 80a. 1. Funkcjonariuszowi oddelegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości przysługują należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, wypłaca Ministerstwo Sprawiedliwości.

3. Należności, o których mowa w ust. 1, nie przysługują w wypadkach, gdy odległość od miejsca stałego pełnienia służby lub miejsce stałego zamieszkania funkcjonariusza oddelegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości nie przekracza 60 km, chyba że Minister Sprawiedliwości, na wniosek funkcjonariusza

oddelegowanego, uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd funkcjonariusza oddelegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości.”;

22) w art. 87:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. W opiniowaniu służbowym w zależności od zajmowanego stanowiska i charakteru wykonywanych zadań służbowych uwzględnia się odpowiednio następujące kryteria:”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. W opiniowaniu służbowym na wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej oraz funkcjonariuszy zajmujących stanowiska kierownicze, oprócz kryteriów wymienionych w ust. 1, podlega ocenie:”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku funkcjonariuszy nauczycieli oraz funkcjonariuszy nauczycieli akademickich w opiniowaniu służbowym ocenie podlega również wywiązywanie się z obowiązków wynikających odpowiednio z przepisów o systemie oświaty oraz przepisów o szkolnictwie wyższym.”;

23) w art. 88:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Dyrektor Generalny – o swoich zastępcach, kierownikach komórek organizacyjnych w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, dyrektorach okręgowych, Rektorze, Komendancie Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendantach ośrodków szkolenia Służby Więziennej oraz komendantach ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległych;”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Rektor – o Prorektorach uczelni, kierownikach komórek organizacyjnych oraz funkcjonariuszach pełniących służbę na stanowiskach samodzielnych;”;

24) w art. 89:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w służbie stałej – nie później niż 30 dni przed upływem każdych 4 lat służby do osiągnięcia 20 lat służby oraz każdych 5 lat służby po przekroczeniu 20 lat służby;”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w służbie kandydackiej – nie później niż w ciągu 7 dni po zakończeniu kursu przygotowawczego oraz nie później niż w terminie 30 dni przed zakończeniem każdego roku studiów;”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opiniowanie służbowe przeprowadza się, niezależnie od terminów, o których mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:

- 1) stwierdzenia nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, nieprzydatności do służby w okresie służby przygotowawczej albo niewywiązywania się z obowiązków służbowych;
- 2) jeżeli od dnia wydania opinii stwierdzającej niewywiązywanie się z obowiązków służbowych upłynęło 6 miesięcy;
- 3) polecenia wyższego przełożonego.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Opiniowanie służbowe można przeprowadzić, niezależnie od terminów, o których mowa w ust. 1, w przypadku wniosku o mianowanie lub powołanie funkcjonariusza na wyższe stanowisko służbowe albo o nadanie kolejnego wyższego stopnia Służby Więziennej, jeżeli od ostatniego opiniowania upłynęły co najmniej 3 lata.”;

25) w art. 96:

1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzydatności do służby stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej albo w okresie służby kandydackiej;”;

2) w ust. 2:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) braku postępów w nauce w służbie kandydackiej;”,

b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 10 w brzmieniu:

„10) gdy wymaga tego ważny interes służby.”;

26) w art. 97 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) niespełnienia wymogów, o których mowa w art. 62g ust.1 pkt 1, 3 i 4;”;

27) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 96 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 8 oraz funkcjonariusz, którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2–8 przed upływem 5 lat od odbycia kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego, a także studiów w uczelni, jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz kosztów podróży służbowych otrzymanych w czasie kształcenia. Koszty te funkcjonariusz zwraca także w przypadku nieukończenia kursu przygotowawczego, szkolenia zawodowego lub przerwania studiów z winy funkcjonariusza.

2. Koszty wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz podróży służbowych otrzymanych przez funkcjonariusza w czasie szkolenia lub nauki ustala się jako sumę:

- 1) dziennych stawek budżetowych na wyżywienie i kosztów zakwaterowania funkcjonariusza w czasie szkolenia lub nauki;
- 2) wartości przedmiotów umundurowania wydanych funkcjonariuszowi w czasie szkolenia lub nauki, zgodnie z przepisami o normach i zasadach przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom, wyliczonej na podstawie liczby dni użytkowania tych przedmiotów i kosztu jednorazowego ich czyszczenia;
- 3) otrzymanych diet na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowych;
- 4) otrzymanych kwot za przejazd na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej albo ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej i z powrotem oraz ryczałtów na dojazdy środkami komunikacji miejscowej.

3. Wysokość kwoty stanowiącej równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania i umundurowania ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

4. Koszty zakwaterowania funkcjonariusza, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i ust. 3, otrzymane w czasie szkolenia lub nauki ustala się na podstawie wysokości diety, określonej w przepisach o zasadach ustalania oraz wysokości należności

przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, w wysokości:

- 1) za miejsce w pokoju zajmowanym samodzielnie, wyposażonym w łazienkę i WC – 1,2 diety za dobę;
- 2) za miejsce w pokoju bez łazienki i WC, zajmowanym samodzielnie – 1 dietę za dobę;
- 3) za miejsce w pokoju zajmowanym z inną osobą wyposażonym w łazienkę i WC – 0,8 diety za dobę;
- 4) za miejsce w pokoju zajmowanym z inną osobą bez łazienki i WC – 0,6 diety za dobę.”;

28) w art. 104 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przełożony ustala koszty wyżywienia, zakwaterowania i umundurowania otrzymane przez funkcjonariusza w czasie kursu przygotowawczego, szkolenia zawodowego lub studiów na podstawie informacji Rektora, komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, właściwego komendanta ośrodka szkolenia lub komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.”;

29) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwotę, o której mowa w art. 103, funkcjonariusz wpłaca w jednostce organizacyjnej, w której pełnił służbę przed zwolnieniem.”;

30) w art. 119 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podczas szkolenia wstępnego, szkolenia specjalistycznego, szkolenia zawodowego oraz doskonalenia zawodowego organizowanego w uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodkach szkolenia Służby Więziennej i ośrodkach doskonalenia kadr Służby Więziennej;”;

31) uchyla się art. 166;

32) w art. 192:

a) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) Rektora, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej albo komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, bezpośrednio mu podległego i ich zastępców;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dyrektor aresztu śledczego, dyrektor zakładu karnego, Rektor, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej oraz komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej w odniesieniu do funkcjonariusza pełniącego służbę w tych jednostkach.”;

33) w art. 208:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za wykonywanie zadań polegających na:

- 1) opiece nad psem specjalnym lub służbowym,
- 2) pełnieniu funkcji rzecznika dyscyplinarnego,
- 3) pełnieniu funkcji mentora w trakcie szkolenia wstępnego i praktyki zawodowej,
- 4) pełnieniu funkcji w uczelni

– funkcjonariusz otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie, którego podstawę stanowi kwota bazowa ustalana odrębnie dla funkcjonariuszy w ustawie budżetowej, zwana dalej „podstawą wynagrodzenia”.

b) uchyla się ust. 3;

34) po art. 208 dodaje się art. 208a–208e w brzmieniu:

„Art. 208a. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 1, przysługuje miesięcznie dodatkowe wynagrodzenie, w wysokości do 10 % podstawy wynagrodzenia, proporcjonalnie do liczby dni sprawowanej opieki nad psem w miesiącu.

2. W razie sprawowania opieki:

- 1) nad więcej niż jednym psem specjalnym lub służbowym dodatkowe wynagrodzenie stanowi wielokrotność stawki określonej w ust. 1;
- 2) przez kilku funkcjonariuszy nad jednym psem specjalnym lub służbowym dodatkowe wynagrodzenie dzieli się między nich, proporcjonalnie do liczby dni opieki nad psem specjalnym lub służbowym w miesiącu.

3. Dodatkowe wynagrodzenie za sprawowanie opieki nad psem specjalnym lub służbowym jest wypłacane na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, powinien zawierać:

- 1) nazwę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz sprawował opiekę nad psem specjalnym lub służbowym;
- 2) liczbę dni w miesiącu, w których funkcjonariusz wykonywał czynności związane z zapewnieniem opieki psu specjalnemu lub służbowemu;
- 3) liczbę psów specjalnych lub służbowych, nad którymi funkcjonariusz sprawował opiekę.

Art. 208b. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 2, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 50 % podstawy wynagrodzenia, z tytułu wyznaczenia na rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego lub 10 % tej podstawy w przypadku uczestniczenia w postępowaniu dyscyplinarnym w związku z udzielaniem pomocy innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Art. 208c. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 3, przysługuje miesięczne dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 10 % podstawy wynagrodzenia:

- 1) w okresie wstępnej adaptacji zawodowej,
- 2) w okresie praktyki zawodowej
– za każdego funkcjonariusza lub pracownika;
- 3) w okresie organizacji i prowadzenia szkolenia dla mentorów.

2. Dodatkowe wynagrodzenie za pełnienie funkcji mentora jest wypłacane na wniosek funkcjonariusza po wyznaczeniu na mentora oraz po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Wniosek w sprawie wypłaty dodatkowego wynagrodzenia za pełnienie funkcji mentora powinien zawierać określenie jednostki organizacyjnej, w której były prowadzone czynności przez mentora z ich opisem oraz termin ich realizacji.

Art. 208d. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 4, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

- 1) do 80 % podstawy wynagrodzenia, z tytułu pełnienia funkcji prorektora lub dziekana;
- 2) do 70 % podstawy wynagrodzenia, z tytułu pełnienia funkcji prodziekana;
- 3) do 60 % podstawy wynagrodzenia, z tytułu pełnienia funkcji kierownika instytutu;
- 4) do 50 % podstawy wynagrodzenia, z tytułu pełnienia funkcji zastępcy kierownika instytutu lub kierownika katedry;
- 5) do 40 % podstawy wynagrodzenia, z tytułu pełnienia funkcji zastępcy kierownika katedry lub kierownika zakładu;

- 6) do 30 % podstawy wynagrodzenia, z tytułu pełnienia funkcji zastępcy kierownika zakładu lub członka komisji rekrutacyjnej lub egzaminacyjnej.

2. Dodatkowe wynagrodzenie za pełnienie funkcji, o których mowa w ust. 1, wypłaca się proporcjonalnie do liczby dni pełnienia funkcji.

Art. 208e. 1. Ustalenia wysokości dodatkowego wynagrodzenia i jego wypłaty dokonuje kierownik właściwej jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pobiera uposażenie.

2. Wypłaty dokonuje się wraz z wypłatą należnego uposażenia za miesiąc następujący po miesiącu, w którym funkcjonariusz wykonywał zadania służbowe, o których mowa w art. 208 ust. 1.”;

- 35) w art. 219 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) oddelegowania do wykonywania zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości.”.

- 36) w art. 231:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przełożonym dyscyplinarnym funkcjonariusza zajmującego wyższe stanowisko kierownicze w jednostce organizacyjnej oraz funkcjonariusza, o którym mowa w art. 68 ust. 4, jest odpowiedni przełożony, o którym mowa w art. 63 ust. 2.”,

b) w ust. 8 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Dyrektorowi Generalnemu, zastępcy Dyrektora Generalnego, dyrektorowi okręgowemu, Rektorowi, Komendantowi Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendantowi ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendantowi ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu oraz funkcjonariuszom Centralnego Zarządu Służby Więziennej – jest Minister Sprawiedliwości;

2) zastępcy dyrektora okręgowego, dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego, Prorektorowi uczelni, zastępcy Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu oraz funkcjonariuszom okręgowego inspektoratu Służby Więziennej, uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu – jest Dyrektor Generalny;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.⁴⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 80 otrzymuje brzmienie:

„80) przychody ze stosunku służbowego otrzymane w służbie kandydackiej przez funkcjonariuszy Policji, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708 i 2270 oraz z 2017 r. poz. 38, 715 i 1321) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej w służbie kandydackiej stanowi odpowiednie uposażenie zasadnicze przewidziane dla najniższego stanowiska służbowego wraz z dodatkiem za posiadany stopień, z miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie funkcjonariusza ze służby.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.⁵⁾) w art. 87 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zasady, o której mowa w ust. 3, nie stosuje się, jeżeli zmniejszenie podstawy wymiaru składek poniżej minimalnego wynagrodzenia nastąpiło na skutek pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zasiłków i świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia chorobowego lub z ubezpieczenia wypadkowego. Zasady tej nie stosuje się również, jeżeli podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowiła kwota zasiłku stałego z pomocy społecznej, świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna określonego w przepisach o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, oraz do: pracowników, o których mowa

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859 i 1089.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2036 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 2, 38, 715 i 1321.

w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej, ubezpieczonych odbywających służbę zastępczą, a także pozostających w służbie kandydackiej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966 i 1948) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownicy – rozumie się osoby zatrudnione w jednostkach, o których mowa w pkt 1, oraz żołnierzy zawodowych, żołnierzy odbywających nadterminową zasadniczą służbę wojskową, żołnierzy odbywających okresową służbę wojskową, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej – z wyjątkiem pełniących służbę kandydacką – oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Więziennej i Służby Celno-Skarbowej;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518 i 1579 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 777 i 1321) w art. 3 w pkt 1 w lit. c tiret dwunaste otrzymuje brzmienie:

„– należności pieniężne ze stosunku służbowego otrzymywane w czasie służby kandydackiej przez funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Służby Więziennej, obliczone za okres, w którym osoby te uzyskały dochód,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 81 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r. poz. 60, 759, 777, 844, 858, 1089, 1139 i 1321.

„7. Podstawę wymiaru składek dla funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej będących w służbie kandydackiej stanowi kwota odpowiadająca wysokości minimalnego wynagrodzenia.”;

2) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za funkcjonariuszy, o których mowa w art. 81 ust. 7, składkę oblicza, finansuje ze środków własnych i odprowadza odpowiednio szkoła Państwowej Straży Pożarnej lub uczelnia Służby Więziennej.”;

Art. 8. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) uczelnia służb państwowych – uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Ministra Sprawiedliwości.”;

2) w art. 8 po ust. 11 dodaje ust. 12 w brzmieniu:

„12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w służbie kandydackiej oraz dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w służbie stałej skierowanych na studia przez właściwego przełożonego, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.”;

3) w art. 18:

a) w ust. 1b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do uczelni służb państwowych.”;

b) w ust. 4 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Ministra Sprawiedliwości – w przypadku uczelni zawodowej służb państwowych.”;

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji uczelni zawodowej służb państwowych, jej połączenia z inną uczelnią zawodową służb państwowych oraz zmiany jej nazwy wykonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych lub

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859 i 1321.

Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;

- 4) w art. 33 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do uczelni służb państwowych utworzonych przez tych ministrów.”;

- 5) w art. 40b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Minister Sprawiedliwości może zlecić nadzorowanej uczelni służb państwowych wykonanie zadania związanego z działaniem uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby, jeżeli zadanie to jest niezbędne ze względu na potrzeby bezpieczeństwa publicznego, ochronę ludności lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych.

2. Środki niezbędne do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 1, zapewnia minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Minister Sprawiedliwości, chyba że umowa o wykonanie tego zadania stanowi inaczej.”;

- 6) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrami właściwym do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw nauki oraz do spraw gospodarki morskiej koordynuje współpracę uczelni z zagranicznymi instytucjami naukowymi w ramach umów międzynarodowych zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską.”;

- 7) w art. 56 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Statut uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych wchodzi w życie z dniem wydania odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Sprawiedliwości decyzji zatwierdzającej statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy.”;

- 8) w art. 63 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojej właściwości, określa, w drodze rozporządzeń, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki właściwej służby państwowej.”;

- 9) w art. 74 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do uczelni służb państwowych utworzonych przez Ministra Sprawiedliwości.”;

10) w art. 78 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rektora uczelni służb państwowych i prorektora właściwego do spraw realizacji zadań tej uczelni jako jednostki właściwej służby może odwołać odpowiednio minister do spraw wewnętrznych lub Minister Sprawiedliwości w trybie określonym w przepisach o służbie funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

11) w art. 94:

1) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zadania uczelni służb państwowych związane z bezpieczeństwem obywateli i ochroną ludności oraz związane z zadaniami więziennictwa;”;

2) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uczelni służb państwowych dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Minister Sprawiedliwości;”;

12) w art. 96 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrami właściwym do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw nauki oraz do spraw gospodarki morskiej określi w drodze rozporządzenia, sposób podziału dotacji, o których mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1–6, 8, 9 i 11 oraz ust. 4a, biorąc pod uwagę w szczególności:”;

13) w art. 155 w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw zdrowia oraz do spraw gospodarki morskiej określi w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród ministrów wymienionych w ust. 1 i 2, uwzględniając:”;

14) w art. 161 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uczelniach wojskowych oraz w uczelniach służb państwowych regulamin studiów wchodzi w życie po zatwierdzeniu odpowiednio przez Ministra Obrony

Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Sprawiedliwości.”;

Art. 9. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120) w art. 35 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) Rektor-Komendant uczelni Służby Więziennej;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822 oraz z 2016 r. poz. 1948) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2 Przepis ust. 1 dotyczy także funkcjonariusza Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Biura Ochrony Rządu i Służby Więziennej, który odbył służbę kandydacką i chce pozostać w służbie.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” (Dz. U. poz. 2176) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) budowę nowych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rozbudowę i poprawę infrastruktury budowlanej;”;
- 2) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 12. Jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 1, tworzy się w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 9, 10, 33 i 34, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
- 2) art. 1 pkt 11, który wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2018 r.

Opracowano pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Legislacyjnego

Wojciech Ulitko

Załącznik do ustawy z dnia.....

(poz.)

**SZCZEGÓŁOWY PODZIAŁ KWOT PRZEZNACZONYCH NA REALIZACJĘ
PROGRAMU NA POSZCZEGÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIA W SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ
W TYSIĄCACH ZŁOTYCH**

Lp.	Wyszczególnienie	2017 r.	2018 r.	2019 r.	2020 r.	RAZEM
1	Zakup uzbrojenia	5 220	2 820	2 016	2 016	12 072
2	Zakup sprzętu i wyposażenia specjalnego	2 193	2 193	2 193	2 193	8 772
3	Zakup i modernizacja urządzeń zabezpieczenia techniczno-ochronnego oraz sprzętu ratowniczo-pożarniczego	2 735	6 775	5 425	5 615	20 550
4	Termomodernizacja obiektów budowlanych	10 000	32 985	33 444	40 221	116 650
5	Zapewnienie bezpieczeństwa elektroenergetycznego jednostek penitencjarnych	5 223	1 666	365	200	7 454
6	Budowa nowych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rozbudowa i poprawa infrastruktury budowlanej	42 442	173 343	159 016	139 525	514 326
7	Zakup i wymiana taboru samochodowego	14 800	14 060	7 780	11 800	48 440
8	Modernizacja systemów informatycznych i systemów łączności	2 000	22 800	8 000	7 100	39 900
9	Modernizacja podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności	11 916	30 065	8 014	6 000	55 995
10	Zmiana systemu zatrudniania personelu medycznego	9 600	9 600	9 600	9 600	38 400
11	Wzmocnienie systemu motywacyjnego uposażeń funkcjonariuszy Służby Więziennej, z tego	88 277	95 187	203 081	211 526	598 071
	<i>wzrost wielokrotności kwoty bazowej do poziomu 3,19</i>	83 883	90 793	193 317	201 762	569 755
	<i>wydatki relacjonowane do uposażeń</i>	4 394	4 394	9 764	9 764	28 316
12	Wzrost konkurencyjności wynagrodzeń pracowników cywilnych Służby Więziennej, z tego	6 162	6 686	14 079	14 708	41 635
	<i>wzrost wynagrodzeń</i>	5 140	5 576	11 741	12 265	34 722
	<i>pochodne od wynagrodzeń</i>	1 022	1 110	2 338	2 443	6 913
						0
	Razem	200 568	398 180	453 013	450 504	1 502 265
	w tym					0
	Źródła finansowania:					0
	Budżet CZSW	80 568	123 832	140 885	235 834	581 119
	Rezerwa celowa	120 000	274 348	312 128	214 670	921 146

